

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (peti senat)

z dne 13. aprila 2011\*

V zadevi T-576/08,

**Zvezna republika Nemčija**, ki sta jo sprva zastopala M. Lumma in B. Klein, nato M. Lumma, B. Klein, T. Henze in N. Graf Vitzthum, zastopniki,

tožeča stranka,

ob intervenciji

**Kraljevine Švedske**, ki jo zastopajo A. Falk, K. Petkovska, S. Johannesson in M. A. Engman, zastopnice,

intervenientka,

\* Jezik postopka: nemščina.

proti

**Evropski komisiji**, ki jo zastopata F. Erlbacher in A. Szmytkowska, zastopnika,

tožena stranka,

ob intervenciji

**Kraljevine Španije**, ki jo zastopa B. Plaza Cruz, zastopnica,

**Francoske republike**, ki jo zastopata G. de Bergues in B. Cabouat, zastopnika,

**Italijanske republike**, ki jo je sprva zastopala I. Bruni, zastopnica, nato P. Gentili, avvocato dello Stato,

in

**Republike Poljske**, ki jo je sprva zastopal M. Dowgielewicz, nato M. Szpunar in nazadnje M. Szpunar, B. Majczyna in M. Drwiecki, zastopniki,

intervenientke,

zaradi predloga za razglasitev delne ničnosti Uredbe Komisije (ES) št. 983/2008 z dne 3. oktobra 2008 o sprejetju načrta za dodeljevanje sredstev državam članicam za dobavo hrane iz intervencijskih zalog najbolj ogroženim osebam v Skupnosti za proračunsko leto 2009 (UL L 268, str. 3)

SPLOŠNO SODIŠČE (peti senat),

v sestavi M. Prek (poročevalec), v funkciji predsednika senata, S. Soldevila Fragoso in S. Frimodt Nielsen, sodniki,

sodna tajnica: K. Andová, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 9. septembra 2010

izreka naslednjo

## Sodbo

### Pravni okvir

- <sup>1</sup> V uvodni izjavi 10 Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“) (UL L 299, str. 1) je navedeno:

„Da bi se stabilizirali trgi in zagotovil primeren življenjski standard za kmetijsko skupnost, je bil oblikovan diferenciran sistem zaščite cen za različne sektorje [...] Ti ukrepi so bodisi v obliki javne intervencije bodisi izplačila pomoči za zasebno skladiščenje izdelkov sektorjev žit, riža, sladkorja, oljčnega olja in namiznih oljk, govejega in telečjega mesa, mleka in mlečnih izdelkov, prašičjega, ovčjega in kozjega mesa. Glede na cilje te uredbe je treba zato brez bistvenih sprememb v primerjavi s prejšnjim pravnim stanjem ohraniti ukrepe za zaščito cen, kadar so predvideni v instrumentih, kakor so bili oblikovani v preteklosti.“

2 V uvodni izjavi 18 te uredbe je navedeno:

„Skupnost ima zaradi svojih intervencijskih zalog različnih kmetijskih proizvodov možnost, da bistveno prispeva k blaginji svojih najbolj ogroženih državljanov. V interesu Skupnosti je, da se ta možnost koristi dolgotrajno, dokler se z uvedbo ustreznih ukrepov zaloge ne znižajo na običajno raven. Glede na te ugotovitve je Uredba Sveta (EGS) št. 3730/87 z dne 10. decembra 1987 o splošnih pravilih za dobavo hrane iz intervencijskih zalog imenovanim organizacijam za razdeljevanje najbolj ogroženim osebam v Skupnosti doslej zagotovila razdeljevanje hrane prek dobrodelnih organizacij. Ta pomemben socialni ukrep, ki lahko najbolj ogroženim osebam veliko pomeni, bi bilo treba ohraniti in vključiti v okvir te uredbe.“

3 Pododdelek IV, naslovljen „Prodaja iz intervencije“, oddelka II poglavja I naslova I dela II Uredbe o enotni SUT vsebuje člene od 25 do 27.

4 V skladu s členom 25 Uredbe o enotni SUT se „[p]rodaja proizvodov, odkupljenih v okviru javne intervencije, [...] izvede na način, s katerim se izogne morebitnim motnjam na trgu [in] zagotovi enak dostop do blaga in enakopravno obravnavo kupcev“.

- 5 Člen 27 iste uredbe, naslovljen „Razdeljevanje najbolj ogroženim osebam v Skupnosti“, določa:

„1. Proizvodi iz intervencijskih zalog se dajo na voljo določenim imenovanim organizacijam, da bi se omogočilo razdeljevanje hrane najbolj ogroženim osebam v Skupnosti v skladu z letnim načrtom.

Razdeljevanje je:

(a) brezplačno ali

(b) po ceni, ki nikakor ni višja od tiste, ki temelji na stroških, ki jih imajo določene organizacije za izvajanje ukrepov.

2. Proizvod se lahko zbira na trgu Skupnosti[,] kadar:

(a) proizvoda začasno ni na razpolago v intervencijskih zalogah Skupnosti med izvajanjem letnega načrta iz odstavka 1 v obsegu, ki je potreben za izvajanje načrta v eni ali več državah članicah, in pod pogojem, da ostanejo stroški v okviru omejitev, predvidenih v ta namen v proračunu Skupnosti, ali

(b) bi izvajanje načrta pomenilo prenos majhnih količin proizvodov med državami članicami iz intervencije države članice, ki ni država ali ena od držav, kjer se proizvod zahteva.

3. Zadevne države članice imenujejo organizacije iz odstavka 1 in Komisijo vsako leto pravočasno obvestijo, če želijo uporabiti to shemo.

4. Proizvodi iz odstavkov 1 in 2 se imenovanim organizacijam izročijo brezplačno. Knjigovodska vrednost takih proizvodov je intervencijska cena, popravljena s koeficienti, kadar je treba upoštevati razlike v kakovosti.

5. Brez poseganja v člen 190 se proizvodi, ki so na voljo v skladu z odstavkoma 1 in 2 tega člena, financirajo z odobrenimi proračunskimi sredstvi iz ustrezne proračunske vrstice EKJS v okviru proračuna Evropskih skupnosti [...]“

6 Člen 1 Uredbe Komisije (EGS) št. 3149/92 z dne 29. oktobra 1992 o podrobnih pravilih za dobavo hrane iz intervencijskih zalog v korist najbolj ogroženih oseb v Skupnosti (UL L 313, str. 50) določa:

„1. Države članice, ki želijo izvajati ukrepe v skladu z Uredbo [...] št. 3730/87 v imenu [korist] najbolj ogroženih oseb v Skupnosti, o tem obvestijo Komisijo vsako leto najkasneje do 1. februarja pred obdobjem izvrševanja letnega načrta v skladu s členom 2.

2. Najkasneje do 31. maja zadevne države članice obvestijo Komisijo o naslednjem:

(a) količinah vsake vrste proizvoda [...], ki so potrebne za izvajanje načrta na njihovem ozemlju v zadevnem letu;

[...]“

7 Člen 2 te uredbe določa:

„1. Komisija sprejme vsako leto pred 1. oktobrom letni načrt za razdeljevanje hrane v korist najbolj ogroženih oseb[,] razčlenjen po zadevnih državah članicah. Za razdelitev sredstev med države članice Komisija upošteva najboljše ocene števila najbolj ogroženih oseb v zadevnih državah članicah. Komisija upošteva tudi način izvedbe postopkov in uporabe zalog v prejšnjih proračunskih letih [...]

2. Pred pripravo letnega načrta se Komisija posvetuje z glavnimi organizacijami, ki so seznanjene s težavami najbolj ogroženih oseb v Skupnosti.



3. Načrt zlasti vključuje:

1. za vsako državo članico, ki ukrep uporablja, naslednje:

(a) maksimalna finančna sredstva, ki so na razpolago za izvajanje njenega dela načrta;

(b) količino vsake vrste proizvoda, ki se umakne iz zalog v lasti intervencijskih agencij;

(c) dotacijo, ki je na razpolago za vsak proizvod za nakup na trgu Skupnosti, kadar zadevnega proizvoda začasno ni na voljo v zalogah v lasti intervencijskih agencij, ko se sprejme letni načrt.

Ta dotacija se določi za vsak proizvod najprej ob upoštevanju količine, navedene v obvestilu države članice iz člena 1(2), in nato količin, ki niso na voljo v intervencijskih zalogah, in nato še proizvodov, za katere je bilo zaproseno in so bili dodeljeni v času prejšnjega proračunskega leta[,] in njihove dejanske uporabe.

[...]“

- 8 Člen 3 te uredbe določa, da izvajanje načrta poteka od 1. oktobra do 31. decembra naslednjega leta.
- 9 Člen 4(1a), četrti pododstavek, te uredbe določa:

„Določen proizvod se lahko zbere na trgu le v primeru, kadar so bile vse količine proizvoda iz iste skupine proizvodov, ki naj se umaknejo iz intervencijskih zalog iz člena 2(3)(1)(b), vključno s količinami za premestitev ob uporabi člena 7, že dodeljene. Pristojni nacionalni organ obvesti Komisijo o začetku postopkov zbiranja na trgu.“

### **Izpodbijana uredba**

- 10 Letni načrt za dodeljevanje sredstev državam članicam za dobavo hrane iz intervencijskih zalog najbolj ogroženim osebam v Skupnosti za proračunsko leto 2009 je bil določen z Uredbo Komisije (ES) št. 983/2008 z dne 3. oktobra 2008 (UL L 268, str. 3, v nadaljevanju: izpodbijana uredba).

11 V uvodni izjavi 4 izpodbijane uredbe je navedeno:

„Točka 1(c) člena 2(3) Uredbe [...] št. 3149/92 določa, da se dodelijo sredstva, s katerimi se na trgu kupijo proizvodi, ki začasno niso na voljo v intervencijskih skladiščih. Zaloge žita, primerne za prehrano ljudi, ki jih trenutno imajo intervencijske agencije, so zelo majhne in glede njihove prodaje na trgu so že bili sprejeti ukrepi. Poleg tega intervencijske agencije trenutno nimajo zalog riža in posnetega mleka v prahu, za leto 2008 pa za te kmetijske proizvode ni predvidenih ponudb za intervencijo. Zato je treba določiti, koliko sredstev se dodeli, da se omogoči nakup žita, posnetega mleka v prahu in riža na trgu, ki so potrebni za izvedbo načrta za proračunsko leto 2009.“

12 Člen 1 izpodbijane uredbe določa:

„Za proračunsko leto 2009 se živila najbolj ogroženim osebam v Skupnosti na podlagi člena 27 Uredbe [o enotni SUT] razdelijo v skladu z letnim načrtom razdeljevanja, določenim v Prilogi I k tej uredbi.“

13 V skladu s členom 2 izpodbijane uredbe „[je dodelitev] sredstev državam članicam, da na trgu kupijo žito, posneto mleko v prahu in riž, potrebne v skladu z načrtom iz člena 1, [...] določena v Prilogi II“ k tej uredbi.

14 V točki (a) Priloge I k izpodbijani uredbi so določena finančna sredstva, ki so na voljo za izvedbo načrta v posamezni državi članici, v skupnem znesku 496 milijonov EUR.

- 15 V Prilogi II k izpodbijani uredbi je določeno, koliko sredstev se dodeli državam članicam za nakup proizvodov na trgu Skupnosti ob upoštevanju največjih zneskov, določenih v točki (a) Priloge I k tej uredbi, v skupnem znesku 431.420.891 EUR.
- 16 Splošni proračun Evropske unije za proračunsko leto 2009 je bil sprejet 18. decembra 2008 (UL 2009, L 69, str. 1). Določal je sredstva v znesku 500 milijonov EUR za programe za hrano za najbolj ogrožene osebe v Evropski skupnosti.

### **Postopek in predlogi strank**

- 17 Zvezna republika Nemčija je 23. decembra 2008 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo.
- 18 Italijanska republika je 6. aprila 2009 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila predlog za intervencijo v tej zadevi v podporo predlogom Komisije Evropskih skupnosti.
- 19 Francoska republika je 8. aprila 2009 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila predlog za intervencijo v tej zadevi v podporo predlogom Komisije.
- 20 Kraljevina Švedska je 14. aprila 2009 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila predlog za intervencijo v tej zadevi v podporo predlogom Zvezne republike Nemčije.

- 21 Republika Poljska je 16. aprila 2009 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila predlog za intervencijo v tej zadevi v podporo predlogom Komisije.
- 22 Kraljevina Španija je 27. maja 2009 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila predlog za intervencijo v tej zadevi v podporo predlogom Komisije.
- 23 Predsednik petega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 3. junija 2009 dopustil intervencijo Francoske republike, Italijanske republike, Republike Poljske in Kraljevine Švedske. Te intervenientke so vloge predložile v predpisanem roku.
- 24 Ker je bil predlog za intervencijo Kraljevine Španije vložen po izteku šesttedenskega roka iz člena 115(1) Poslovnika Splošnega sodišča, sta bila Kraljevini Španiji s sklepom predsednika petega senata z dne 8. septembra 2009 dovoljeni intervencija v podporo predlogom Komisije in predložitev stališč v ustnem postopku.
- 25 S sklepom predsednika Splošnega sodišča je bila za ta postopek spremenjena sestava petega senata Splošnega sodišča.
- 26 Na podlagi poročila sodnika poročevalca je Splošno sodišče (peti senat) odločilo, da začne ustni postopek.

27 Stranke so ustno podale navedbe in odgovore na ustna vprašanja, ki jih je na obravnavi 9. septembra 2010 postavilo Splošno sodišče.

28 Zvezna republika Nemčija Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano uredbo razglasi za nično;
- omeji učinke ničnosti na člen 2 izpodbijane uredbe in Prilogo II k tej uredbi ter jih „odloži“;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

29 Kraljevina Švedska Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- tožbi, ki jo je vložila Zvezna republika Nemčija, ugodi;
- „ohrani v veljavi“ učinke uredbe, razglašene za nično.

30 Komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- „ne upošteva“ nobenega sklicevanja na mnenje pravne službe Sveta z dne 17. oktobra 2008;
- tožbo zavrne kot neutemeljeno;
- podredno, omeji in „odloži“ učinke razglasitve ničnosti izpodbijane uredbe;
- Zvezni republiki Nemčiji naloži plačilo stroškov.

31 Francoska republika Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- tožbo zavrne;
- Zvezni republiki Nemčiji naloži plačilo stroškov.

32 Italijanska republika Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- tožbo zavrže kot nedopustno;

- podredno, tožbo zavrne kot neutemeljeno;
  
  - v primeru razglasitve ničnosti izpodbijane uredbe razglasi, da je treba vse njene učinke šteti za dokončne;
  
  - Zvezni republiki Nemčiji naloži plačilo stroškov.
- <sup>33</sup> Kraljevina Španija in Republika Poljska Splošnemu sodišču predlagata, naj tožbo zavrne.

## **Pravo**

*Ugovora nedopustnosti, ki sta ju podali Italijanska republika in Republika Poljska*

Trditve strank

- <sup>34</sup> Italijanska republika in Republika Poljska trdita, da je ta tožba nedopustna.



- 35 Italijanska republika zlasti trdi, da bi morala Zvezna republika Nemčija izpodbijati proračun Skupnosti za leto 2009 v delu, ki se nanaša na dodelitev sredstev za nakupe na kmetijskih trgih. Ker naj bi se z izpodbijano uredbo ta sredstva zgolj razdeljevala, naj bi bila tožba zoper to uredbo prepozna in torej nedopustna.
- 36 Republika Poljska trdi, da je namen te tožbe v resnici znova vzbuditi pomisleke o temeljnih pravilih mehanizma razdeljevanja, ki jih vsebuje Uredba o enotni SUT, na podlagi katere je bila sprejeta izpodbijana uredba, in postopku priprave letnih načrtov za razdeljevanje, določenem z Uredbo št. 3149/92.
- 37 Zvezna republika Nemčija trdi, da ti intervenientki ne moreta dopustno podati takih ugovorov nedopustnosti, saj naj intervenientke v skladu s sodno prakso ne bi mogle uveljavljati ugovora nedopustnosti tožbe, kadar tega ni storila stranka.

### Presoja Splošnega sodišča

- 38 Splošno sodišče ugotavlja, da Komisija ni predlagala ugotovitve nedopustnosti tožbe, temveč zgolj to, naj se tožba zavrne po vsebini. Opozoriti pa je treba, da je v skladu s členom 40, četrti odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije, ki se za postopek pred Splošnim sodiščem uporablja na podlagi člena 53, prvi odstavek, navedenega statuta, predmet predlogov vloge za intervencijo lahko samo podpora predlogov ene od strank. Poleg tega člen 116(3) Poslovnika določa, da mora intervenient sprejeti postopek v stanju, v katerem je, ko vanj vstopi.

- 39 Iz tega je razvidno, da Italijanska republika in Republika Poljska ne moreta podati ugovora nedopustnosti tožbe in da Splošnemu sodišču tako ni treba preizkusiti razlogov za nedopustnost, na katere se sklicujeta (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 24. marca 1993 v zadevi CIRFS in drugi proti Komisiji, C-313/90, Recueil, str. I-1125, točke od 20 do 22, in sodbo Splošnega sodišča z dne 27. novembra 1997 v zadevi Kaysersberg proti Komisiji, T-290/94, Recueil, str. II-2137, točka 76). Ugovora nedopustnosti, ki sta ju podali Italijanska republika in Republika Poljska, je torej treba zavreči.

*Predlog Komisije, naj se ne upoštevajo sklicevanja na mnenje pravne službe Sveta Evropske unije z dne 17. oktobra 2008, ki so v tožbi*

- 40 Komisija trdi, da predložitve zadevnega mnenja, ki se nanaša na predlog Komisije za spremembo Uredbe o enotni SUT, Svet ni odobril niti je ni odredilo Splošno sodišče. Zato naj Splošno sodišče v skladu z ustaljeno sodno prakso ne bi smelo upoštevati nobenega od sklicevanj na to mnenje v tožbi.
- 41 Zvezna republika Nemčija pojasnjuje, da je bilo to mnenje, ki ni ključno za rešitev tega spora, že predmet uradnega poročila in da je bilo v tožbi predstavljeno zelo na splošno.
- 42 Opozoriti je treba, da bi bilo v skladu z ustaljeno sodno prakso v nasprotju z javnim interesom, v skladu s katerim imajo institucije pravico do neodvisnih mnenj njihovih pravnih služb, če bi lahko take notranje dokumente v sporu pred Splošnim sodiščem predložile druge osebe kot službe, na zahtevo katerih so bili ti pripravljene, ne da bi njihovo predložitve odobrila zadevna institucija ali jo odredilo sodišče (sklep Sodišča z dne 23. oktobra 2002 v zadevi Avstrija proti Svetu, C-445/00, Recueil, str. I-9151, točka 12; sodba Splošnega sodišča z dne 8. novembra 2000 v zadevi Ghignone in

drugi proti Svetu, T-44/97, RecFP, str. I-A-223 in II-1023, točka 48, in sklep Splošnega sodišča z dne 10. januarja 2005 v zadevi Gollnisch in drugi proti Parlamentu, T-357/03, ZOdl., str. II-1, točka 34).

- <sup>43</sup> Predlogu Komisije, naj se ne upoštevajo sklicevanja na mnenje pravne službe Sveta z dne 17. oktobra 2008, ki so v tožbi, je treba zato ugoditi.

### *Vsebinska presoja*

#### Trditve strank

- <sup>44</sup> Zvezna republika Nemčija ob podpori Kraljevine Švedske navaja en tožbeni razlog, v skladu s katerim je bila izpodbijana uredba sprejeta v nasprotju s členom 27 Uredbe o enotni SUT v povezavi z njeno uvodno izjavo 18, v kateri je naveden interes Skupnosti, da se kmetijski proizvodi koristijo dolgotrajno, dokler se zaloge ne znižajo na običajno raven, ter s členoma 33 ES in 37 ES. Izpodbijana uredba naj bi „izgubila vsakršno povezavo“ s skupno kmetijsko politiko (SKP) in naj bi bila dejansko element socialne politike.
- <sup>45</sup> Na prvem mestu, člen 27 Uredbe o enotni SUT, ki spada v pododdelek IV, naslovljen „Prodaja iz intervencije“, oddelka II poglavja I naslova I dela II Uredbe o enotni SUT, naj bi dovoljeval dodaten nakup na živilskih trgih, kadar proizvod začasno ni

na razpolago v intervencijskih zalogah med izvajanjem letnega načrta v obsegu, ki je potreben za izvajanje tega načrta v eni ali več državah članicah.

- 46 Vendar naj se, prvič, izpodbijana uredba ne bi nanašala na nakup proizvodov, ki zgolj „začasno niso na voljo v intervencijskih skladiščih“. Medtem ko naj bi namreč ta pogoj zahteval, da se najprej razdelijo obstoječe intervencijske zaloge in da so dodatni nakupi začasni in izjemni, naj bi se razmerje med živili iz intervencijskih zalog in dodatno nakupljenimi živili zamenjalo, saj je delež zadnjenavedenih glede na skupno količino iz načrta z 18,06 % leta 2006 narasel na 85,35 % leta 2008 in 86,98 % leta 2009. Poleg tega naj bi ta položaj po pričakovanjih Komisije glede razvoja intervencijskih zalog moral biti dolgoročen.
- 47 Proračun, dodeljen za izvajanje načrta leta 2009, naj bi se povečal na 500 milijonov EUR, ne da bi bilo to povečanje glede na prejšnja leta mogoče utemeljiti s povečanjem cen proizvodov, ki jih načrt zajema. Zvezna republika Nemčija tudi dvomi o skladnosti postopka sprejetja načrta z Uredbo št. 3149/92, pri čemer trdi, da je Komisija na podlagi napovedanega povečanja proračuna, dodeljenega za načrt, po roku, ki je za to predpisan, pozvala države članice, naj znova proučijo svoje zahteve po proizvodih, potrebnih za izvajanje načrta.
- 48 Drugič, proizvodi ne smejo biti na razpolago v intervencijskih zalogah „med izvajanjem letnega načrta“. Po mnenju Zvezne republike Nemčije je treba ta pogoj razlagati tako, da je mogoče predvideti nakup v primeru pomanjkanja proizvodov med letnim izvajanjem načrta ali če se med pripravo letnega načrta ugotovi, da obstoječe

intervencijske zaloge verjetno ali zagotovo ne bodo zadostovale. Toda z izpodbijano uredbo naj bi se dodelila sredstva za nakup proizvodov, za katere ob pripravi načrta v zadevnem letu ni bila predvidena nobena intervencijska zaloga.

- 49 Tretjič, določeni načrt naj ne bi temeljil na količinah obstoječih ali pričakovanih intervencijskih zalog, temveč zgolj na potrebah, ki so jih izrazile države članice, in naj zato ne bi ustrezal temu, kar je „potrebno“ za njegovo izvajanje. Zvezna republika Nemčija meni, da mora biti obseg načrta povezan z intervencijskimi zalogami. Tako naj bi bila Komisija na podlagi člena 43(g) Uredbe o enotni SUT pooblaščen, da pripravi letni načrt zgolj v skladu z njenim členom 27(1), ki določa razdeljevanje proizvodov iz intervencijskih zalog.
- 50 Na drugem mestu Zvezna republika Nemčija trdi, da načrt, sprejet z izpodbijano uredbo, ne sledi nobenemu od ciljev iz člena 33 ES. Opozarja na sodno prakso Sodišča, v skladu s katero mora izbira pravne podlage akta Skupnosti temeljiti na objektivnih dejstvih, ki jih je mogoče sodno preizkusiti ter med katerimi sta zlasti cilj in vsebina akta. Meni, da se zadevna ureditev ne nanaša na proizvodnjo in trženje kmetijskih proizvodov in ni ukrep, sprejet v okviru SKP.
- 51 V nasprotju s presojo Komisije naj bi namreč zadevni načrt „izgubil vsakršno povezavo“ s SKP in zlasti s ciljem stabilizacije trgov v smislu člena 33(1)(c) ES. Ker naj bi se intervencijske zaloge tako zmanjšale in ker naj bi načrt v glavnem temeljil na nakupu živil, naj ta ukrep ne bi več spadal na kmetijski trg, temveč v naslednjo fazo. Člena 33 ES in 37 ES naj bi se na sporni načrt nanašala zgolj kot na postranski element mehanizma intervencije, katerega glavni cilj je socialen. Toda v skladu s sodno prakso

Sodišča naj bi bilo področje uporabe SKP omejeno, kadar ima pravni akt nekatere učinke na kmetijstvo, ki so glede na glavni cilj zgolj postranski.

- 52 Podobno naj v nasprotju s presojo Komisije niti program pomoči Skupnosti v hrani ne bi prispeval k zagotavljanju tega, da je preskrba potrošnikom dostopna po primernih cenah v smislu člena 33(1)(e) ES. Ker naj bi se živila razdeljevala najbolj ogroženim osebam, naj namreč cilj primerne cene nikakor ne bi bil uresničljiv. V skladu s sodno prakso Sodišča naj primernosti cene ne bi bilo mogoče enačiti s čim nižjimi cenami.
- 53 Zvezna republika Nemčija meni, da njene predloge potrjuje predlog Komisije z dne 17. septembra 2008 o spremembi Uredbe o enotni SUT, ki naj bi določal zlasti odpravo omejitve nakupov na primere, ko intervencijske zaloge začasno niso na voljo. Ta sprememba naj bi ustrezala potrebi po prilagoditvi sekundarne zakonodaje resničnosti, kar naj bi Komisija potrdila.
- 54 Uredba št. 3149/92 naj sama po sebi ne bi bila v nasprotju s pravom Unije, toda razlagati naj bi jo bilo treba ob upoštevanju višjih pravnih norm, od katerih naj nikakor ne bi smela odstopati.
- 55 Kraljevina Švedska na prvem mestu dodaja, da Uredba o enotni SUT načeloma določa zgolj uporabo intervencijskih zalog in da znaten nakup proizvodov na trgu Skupnosti

pomeni „izigravanje“ te uredbe. Pogoje za nakup proizvodov, določene v členu 27(2) te uredbe, naj bi bilo treba razlagati ozko, saj naj bi šlo za izjeme.

- 56 Glede trenutka, ko je mogoče začeti nakupe, Kraljevina Švedska opozarja na možnost razlike v besedilu med različnimi jezikovnimi različicami člena 27 Uredbe o enotni SUT. V skladu s švedsko različico naj proizvod ne bi smel biti na voljo med izvajanjem načrta, v takem primeru pa naj bi zadostovalo sprejetje prilagoditev letnega načrta. Ta razlaga naj bi bila potrjena s sobesedilom in namenom te določbe, kar naj bi bila koristna uporaba intervencijskih zalog, in ne predvsem pomoč najbolj ogroženim osebam. Poleg tega naj bi se v skladu s členom 4 Uredbe št. 3149/92 neki proizvod kupoval na trgu le, če so bila živila, ki zadovoljujejo nujne potrebe in jih je treba dobaviti, že dodeljena iz intervencijskih zalog in s prenosi med državami članicami.
- 57 Zakonodajalec Unije naj nikoli ne bi želel predvideti trajnega programa pomoči. Nasprotno, v skladu z uvodno izjavo 18 Uredbe o enotni SUT naj bi zmanjšanje intervencijskih zalog povzročilo zmanjšanje obsega načrta. Toda cilji socialne politike naj bi bili jasno razvidni iz členov 1 in 2 Uredbe št. 3149/92.
- 58 Na drugem mestu Kraljevina Švedska trdi, da namen člena 27 Uredbe o enotni SUT ni zagotoviti, da je preskrba potrošnikom dostopna po primernih cenah, kot to določa člen 33(1) ES. Glede cilja stabilizacije trgov opozarja, da je iz ustaljene sodne prakse razvidno, da ta cilj vsebuje tudi namero po zmanjšanju presežkov v Skupnosti. Toda razdelitev proizvodov, ki jo določa izpodbijana uredba, naj ne bi pomenila nujne povezave z intervencijskimi nakupi v okviru tega cilja. Posledica nasprotne razlage naj

bi utegnila biti uporaba člena 37 ES kot pravne podlage za kakršno koli zakonodajo, namenjeno subvencioniranju nakupa živil.

- 59 Poleg tega naj bi v skladu z ustaljeno sodno prakso, če se pri preizkusu ukrepa Skupnosti izkaže, da ima dva cilja ali da ima dva sestavna dela, pri čemer je enega od teh ciljev ali sestavnih delov mogoče opredeliti kot glavnega ali prevladujočega, akt moral temeljiti na zadnjenavedenem cilju ali sestavnem delu. Kraljevina Švedska meni, da bi utegnil biti akt, kot je izpodbijana uredba, sprejet na podlagi člena 308 ES.
- 60 Komisija ob podpori Kraljevine Španije, Francoske republike, Italijanske republike in Republike Poljske trdi, da je izpodbijana uredba skladna z Uredbo o enotni SUT in Uredbo št. 3149/92.
- 61 Na prvem mestu Komisija trdi, da trditve Zvezne republike Nemčije glede razlage člena 33 ES niso upoštevne. Toda v odgovor na kritiko, da izpodbijana uredba ne sledi ciljem iz tega člena, Komisija opozarja na sodno prakso, v skladu s katero mora biti ureditev povezana s področjem kmetijstva in torej s členom 37 ES, kadar so proizvodi, na katere se ta ureditev nanaša, naštetih v Prilogi I k Pogodbi ES in kadar zadevna ureditev prispeva k doseganju enega ali več ciljev SKP, kar naj bi veljalo glede proizvodov, na katere se nanaša člen 27 Uredbe o enotni SUT.
- 62 Cilj člena 33 ES naj bi bila namreč stabilizacija trgov s prodajo in začasnim nakupom proizvodov na trgu Skupnosti, namenjen pa naj bi bil zagotavljanju, da je preskrba po



primernih cenah dostopna potrošnikom, vključno z najbolj ogroženimi osebami, tako da se jim ponudijo kmetijski proizvodi po dostopnih cenah. Komisija dodaja, da je bil socialni cilj načrta razdeljevanja vedno jasno določen s temeljnimi določbami ter s členoma 2 ES in 3 ES, ob upoštevanju katerih naj bi bilo treba SKP razlagati. Ta načrt naj bi ohranil svojo povezavo s SKP.

63 Na drugem mestu Komisija glede domnevne kršitve člena 27 Uredbe o enotni SUT trdi, da je pogoj, da zaloge ne smejo biti na razpolago „med izvajanjem letnega načrta“ izpolnjen, če intervencijske zaloge niso na razpolago med uresničevanjem letnega načrta. Poleg tega naj bi iz Uredbe št. 3149/92 ter iz sobesedila in cilja člena 27 Uredbe o enotni SUT izhajalo, da je treba razpoložljivost zalog preveriti ob sprejetju letnega načrta. V skladu z Uredbo št. 3149/92 naj bi se program razdeljevanja načrtoval od maja prejšnjega leta (sporočilo držav članic o potrebah) za sprejetje načrta pred 1. oktobrom, datumom, ko naj bi se ta načrt začel izvajati. V skladu s členom 2(3)(1)(c), te uredbe naj bi se namreč dotacija dala državam članicam na razpolago za vsak proizvod, kadar zadevni proizvod začasno ne bi bil na voljo, ko se sprejme letni načrt. Sicer naj bi tem trditvam očitno pritrjevale trditve Zvezne republike Nemčije, izražene v zvezi s tem v repliki.

64 Glede tega, da intervencijske zaloge „začasno niso na voljo“, Komisija soglaša z mnenjem Zvezne republike Nemčije v zvezi s postranskostjo nakupov glede na intervencijske zaloge. Vendar trdi, da če ta pogoj ni pojasnjen, ga je treba razlagati glede na cilj Uredbe o enotni SUT ob upoštevanju dejstva, da so javne intervencije trajni instrument v okviru SKP, ki potrebuje ustrezne možnosti prodaje, čemur naj Zvezna republika Nemčija ne bi nasprotovala. Za ohranitev takih možnosti naj zadevni nakupi ne bi bili zgolj dopustni, temveč celo nepogrešljivi. Tako naj bi imela Komisija obveznost,

da dokler je oblikovanje intervencijskih zalog za nekatere proizvode pravno mogoče in dejansko dovolj izvedljivo, predvidi dodaten nakup takih proizvodov.

- 65 Poleg tega naj bi bilo pojem „začasno ni na voljo“ treba razumeti v okviru splošnega preizkusa, ki se opravi za več let. Tako naj bi imela Komisija v skladu s členom 2 Uredbe št. 3149/92, ko se sprejme načrt, obveznost, da upošteva porabo sredstev v prejšnjih proračunskih letih. Glede na široko diskrecijsko pravico, ki naj bi jo imela glede tega vprašanja Komisija, naj bi bili namreč zadevni nakupi prepovedani le v primeru odprave ali dolgoročne prekinitve mehanizma intervencije za proizvod.
- 66 Vendar naj v zvezi z izpodbijano uredbo ne bi bilo tako. Komisija naj bi za izpolnitev zahteve iz člena 27 Uredbe o enotni SUT morala opraviti nadzor razpoložljivosti za vsak proizvod posebej, in ne za celotne intervencijske zaloge. Toda, prvič, na podlagi te uredbe naj bi bili proizvodi, na katere se načrt nanaša, upravičeni do dodatnih nakupov za namene intervencije. Drugič, ravni intervencijskih zalog za različne proizvode naj ne bi bile trajne, temveč naj bi se med leti razlikovale. Tretjič, proizvodi, ki jih je bilo treba zbirati leta 2009, naj ne bi bili na voljo zgolj kratek čas. Poleg tega naj bi nove intervencijske zaloge, ki so se ustvarile, lahko zadostovale za velik del letnega načrta za proračunsko leto 2010. Iz tega naj bi bilo razvidno, da je Komisija upravičeno menila, da ti proizvodi zgolj začasno niso na voljo in da lahko predvidi zbiranje teh proizvodov na trgu Skupnosti.
- 67 Komisija meni, da so trditve Zvezne republike Nemčije v zvezi s tem protislovne in ne odgovarjajo na vprašanje, od katerega mejnega obsega obstoječih intervencijskih zalog lahko Komisija odredi dodatne nakupe. Količinski element, ki ga navaja Zvezna republika Nemčija, naj ne bi bil razviden iz zadevne določbe Uredbe o enotni SUT.

Poleg tega naj bi bil v nasprotju s ciljem te uredbe in naj bi ob svoji uporabi povzročil pravno negotovost. Z njenimi trditvami naj nikakor ne bi bilo mogoče izpodbiti razlage te določbe, ki jo je podala Komisija, ali vzbuditi dvomov o zakonitosti izpodbijane uredbe, ki temelji na tej razlagi. Polletni dokument, ki ga je predložila Zvezna republika Nemčija, naj bi se nanašal na dolgoročne napovedi, ki naj ne bi bile namenjene za podlago odločbe Komisije o izvajanju letnih načrtov. Vsekakor naj bi bil za presojo zakonitosti izpodbijane uredbe upošteven zgolj pravni položaj ob njenem sprejetju.

<sup>68</sup> Glede pogoja potrebnosti Komisija opozarja, da je letni načrt za proračunsko leto 2009 omejen na izdatke, ki so za to predvideni v proračunu Unije, kot naj bi bilo predpisano v členu 27(2)(a) Uredbe o enotni SUT. V skladu s to določbo naj se potrebnost ne bi smela presojati na podlagi razmerja med obsegom načrta in intervencijskimi zalogami, temveč na podlagi zbiranj, ki so potrebna za zagotovitev izvajanja načrta v sodelujočih državah članicah. Tako trdi, da je bil med proračunskimi leti, v katerih so bile intervencijske zaloge zelo velike, v okviru načrta prodan le majhen del teh zalog. Cilj letnega načrta naj bi bil – v okviru dodeljenih proračunskih sredstev – kriti potrebe, ki jih izrazijo države članice ob upoštevanju svojih najboljših ocen glede števila najbolj ogroženih oseb.

<sup>69</sup> Glede tega Komisija nasprotuje trditvi Zvezne republike Nemčije v zvezi s povečanjem proračuna in trdi, da ta ne temelji na abstraktni podlagi, temveč na podlagi stroškov za nakup določene količine proizvodov po tržni ceni, ki naj bi se leta 2008 zelo zvišala in naj bi bila znatno višja od intervencijskih cen.

- 70 Komisija meni, da bi bila omejitev ali kratkoročna odprava načrta zaradi začasnega zmanjšanja intervencijskih zalog na splošno in zlasti zaradi nerazpoložljivosti nekaterih proizvodov v nasprotju z njegovim namenom. To naj bi namreč povzročilo, da bi v tem načrtu prenehale sodelovati dobrodelne organizacije, ki so od tega načrta odvisne, in da bi se odpravila infrastruktura, povezana z instrumentom prodaje zalog v naslednjih letih, v katerih bi se te zaloge povečale. To naj bi omajalo cilja stabilizacije trgov in zagotavljanja visoke ravni socialnega varstva, ki jima načrt sledi.
- 71 Nazadnje Komisija trdi, da njen predlog za spremembo Uredbe o enotni SUT ne povzroča nobenega zavezujočega pravnega učinka in torej ne more biti predmet tožbe.
- 72 Komisija v stališčih o intervencijski vlogi Kraljevine Švedske nasprotuje razlagi, da so dodatni nakupi mogoči zgolj, kadar proizvodi niso na razpolago v intervencijskih zalogah med izvajanjem načrta. Velika večina jezikovnih različic člena 27 Uredbe o enotni SUT naj bi se približevala smislu razlage, ki jo je podala Komisija. Poleg tega ta trdi, da iz uvodne izjave 18 te uredbe nikakor ni razvidno, da je zakonodajalec predvidel zmanjšanje obsega načrta v primeru zmanjšanja količin razpoložljivih intervencijskih zalog.
- 73 Poleg tega Italijanska republika meni, da je za obravnavani primer mogoče uporabiti sodbo z dne 4. aprila 2000 v zadevi Komisija proti Svetu (C-269/97, Recueil, str. I-2257), v kateri naj bi Sodišče ugotovilo, da sta lahko člena 33 ES in 37 ES pravna podlaga za sprejetje ukrepa, namenjenega tudi in morda predvsem varovanju javnega zdravja. Iz določb členov 2 ES, 136 ES in 137 ES naj bi bilo razvidno, da sta lahko člena 33 ES in 37 ES izključna pravna podlaga za sprejetje ukrepov, ki imajo tudi socialni

cilj, celo prevladujoč, če se uporabijo določbe, povezane z ureditvijo in intervencijo na kmetijskih trgih, kar naj bi veljalo za izpodbijano uredbo.

- <sup>74</sup> Italijanska republika opozarja, da Uredba Sveta (ES) št. 1290/2005 z dne 21. junija 2005 o financiranju SKP (UL L 209, str. 1) določa, da Evropski kmetijski jamstveni sklad (EKJS) financira stabilizacijo kmetijskih trgov. Ker člen 27 Uredbe o enotni SUT nalaga EKJS financiranje zadevnih nakupov, naj bi ti pomenili tudi izdatke za stabilizacijo kmetijskih trgov v skladu s členom 4 Uredbe Sveta (EGS) št. 3730/87 z dne 10. decembra 1987 o splošnih pravilih za dobavo hrane iz intervencijskih zalog imenovanim organizacijam za razdeljevanje najbolj ogroženim osebam v Skupnosti (UL L 352, str. 1), ob upoštevanju omejitev izdatkov, ki jih za to dopusti proračunski organ.
- <sup>75</sup> Iz prve uvodne izjave Uredbe Sveta (ES) št. 2535/95 z dne 24. oktobra 1995 o spremembi Uredbe št. 3730/87 (UL L 260, str. 3) naj bi bilo razvidno, da je zakonodajalec Unije kljub postopnemu zmanjševanju sistema intervencijskih zalog želel ohraniti zadevni načrt, tako da je predvidel nakup na trgu kot „začasni ukrep“, to pomeni enakovreden, in ne podreden niti postranski ukrep glede na prodajo zalog, ki naj bi bila še vedno v skladu s cilji SKP. Na podlagi ugotovitve, da proizvod ni na voljo, naj bi bila torej svoboda izbire med prodajo zalog in nakupi na trgu omejena zgolj z obveznostjo uporabe prodaje zalog pred nakupi na trgu. Ta ugotovitev naj bi bila potrjena z drugo uvodno izjavo Uredbe št. 3730/87, tretjo uvodno izjavo in členom 4 Uredbe št. 3149/92, tretjo in četrto uvodno izjavo Uredbe Komisije (ES) št. 267/96 z dne 13. februarja 1996 o spremembi Uredbe št. 3149/92 (UL L 36, str. 2) ter z uvodno izjavo 5 Uredbe Komisije (ES) št. 1127/2007 z dne 28. septembra 2007 o spremembi Uredbe št. 3149/92 (UL L 255, str. 18).

- 76 Italijanska republika šteje za nujne vse nakupe, namenjene zadovoljevanju potreb, predvidenih v načrtu, ki jih prej ni bilo mogoče zadovoljiti z uporabo intervencijskih zalog. Vendar naj ta pogoj ne bi bil povezan z obstojem minimuma uporabljivih zalog in še manj s tem, da je ta minimum večji od tistega, kupljenega na trgu.
- 77 Italijanska republika v zvezi s tem, da proizvod ni na razpolago med izvajanjem načrta, trdi, da člen 27 Uredbe o enotni SUT določa tako, ker naj bi se šele takrat opravili potrebni nakupi na trgu, kar naj bi bilo tudi v skladu s členom 3 Uredbe št. 3149/92. Nakupi naj bi se torej opravili le, če je med izvajanjem načrta potrjeno, da zaloge niso na razpolago. To sklicevanje na obdobje izvajanja načrta naj ne bi preprečevalo predhodne ocene nezadostnosti zalog, saj naj bi bilo to nepogrešljivo za določitev dodelitve proračunskih sredstev za nakupe. To naj bi bilo potrjeno s prvo uvodno izjavo Uredbe št. 267/96.
- 78 Francoska republika vztraja pri cilju izpodbijane uredbe, ki naj bi bil zagotoviti, da je preskrba potrošnikom dostopna po primernih cenah, čemur Zvezna republika Nemčija nasprotuje. Namen te uredbe naj bi bil namreč bodisi za denarno plačilo bodisi brezplačno zagotoviti edino ceno, ki jo je mogoče šteti za primerno za najbolj ogrožene osebe, zlasti kadar se ta cena obravnava skupaj s cenami, ki jih te osebe plačujejo za živila, kupljena v običajni distribuciji.
- 79 Dodaja, da SKP spada med ukrepe Skupnosti, naštete v členu 3(1) ES, katerih izvajanje mora v skladu s členom 2 ES zlasti omogočiti visoko raven socialnega varstva v celotni Skupnosti. Sodišče naj bi presodilo, da doseganje ciljev SKP, zlasti v okviru skupnih ureditev trgov, ne more izključiti takšnih zahtev v splošnem interesu, kot je

varstvo potrošnikov ali zaščita zdravja ter življenja oseb in živali. Pomoč najbolj ogroženim osebam naj bi bila tudi zahteva v splošnem interesu.

- 80 Francoska republika gledečasne nerazpoložljivosti zalog trdi, da je bilo zmanjšanje uporabe teh zalog posebej znatno le v zadnjih dveh letih, to je od leta 2008.
- 81 Republika Poljska trdi, da ima Komisija široko diskrecijsko pravico v zvezi s pogoji za nakup živil na trgu, ker naj bi bili izrazi iz člena 27 Uredbe o enotni SUT nejasni in zelo splošni. Vsekakor naj bi bila edina pravilna razlaga tega člena razlaga iz Uredbe št. 3149/92. Če bi bilo treba sprejeti trditve Zvezne republike Nemčije glede dela nakupov na trgu, ki ga določa izpodbijana uredba, pa naj bi to pomenilo nov pogoj za mehanizem razdeljevanja, ki naj ga Uredba o enotni SUT takrat ne bi določala. Poleg tega bi lahko v okviru široke diskrecijske pravice Komisije na področju SKP le očitna neprimernost ukrepa, ki je bil sprejet na tem področju, vplivala na njegovo zakonitost.
- 82 Natančneje, pogoj, da proizvodičasno ne smejo biti na voljo, naj bi se nanašal na preteklost zadevnega ukrepa, temveč na njegovo „predvidljivo prihodnost“. Tako naj bi ta pogoj, kadar ni gotovo, da se zaloge ne bodo ustvarile v predvidljivi prihodnosti, ostal izpolnjen.
- 83 Republika Poljska glede ciljev SKP trdi, da jih je treba v skladu s sodno prakso Sodišča razlagati ob upoštevanju tako splošnih socialnih in ekonomskih ciljev Unije, kakor so opredeljeni v členu 2 ES, kot trenutnega ekonomskega in socialnega položaja ter

stalno spreminjajočih se okoliščin. Razlaga, ki jo predlaga Zvezna republika Nemčija, pa naj ne bi ustrezala tem merilom. Zlasti naj ne bi upoštevala temeljne spremembe položaja kmetijstva po zadnjih širitvah Unije.

- 84 Po mnenju Republike Poljske je mogoče cilje SKP, naštete v členu 33(1) ES, razdeliti v dve enakovredni skupini; namen prve je zagotavljati razvoj kmetijstva in primerne življenjske ravni oseb, ki se ukvarjajo s kmetijstvom, namen druge, ki se nanaša zlasti na potrošnike živil, pa zagotoviti redno preskrbo in primerne cene. Glede tega Republika Poljska meni, da Zvezna republika Nemčija napačno enači pojem primerne cene s pojmom tržne cene, saj naj bi bilo prvo treba razlagati ob upoštevanju posebnih okoliščin posameznega primera in naj torej ne bi bila vedno enaka drugi. Poleg tega naj bi Zvezna republika Nemčija napačno razlagala sodno prakso Sodišča v zvezi s pojmom primerne cene, saj naj se ta ne bi nanašal na posebno kategorijo potrošnikov, ki jo sestavljajo najbolj ogrožene osebe.
- 85 Nazadnje Republika Poljska trdi, da kmetijski proizvodi, uporabljeni v okviru mehanizma razdeljevanja, ne glede na svoje poreklo zmanjšujejo presežek proizvodov na trgu, kar prispeva k stabilizaciji in izboljšanju prihodkov oseb, ki so zaposlene v sektorju kmetijstva.
- 86 Kraljevina Španija je med obravnavo vztrajala pri zahtevi po stabilnosti ukrepa razdeljevanja živil najbolj ogroženim osebam, pri čemer je poudarjala, da so dodatni nakupi nepogrešljivi za ohranitev dobrega delovanja tega ukrepa v večletnem obdobju. Namestitvev opreme in človeških virov za uporabo načrta zgolj v letih s presežnimi



zalogami naj bi bila namreč finančno in funkcionalno prezahtevna. Poleg tega naj ta ukrep ne bi bil zgolj socialen, saj naj ne bi koristil zgolj najbolj ogroženim osebam, ampak tudi trgu kmetijskih živil v celoti.

87 Zvezna republika Nemčija meni, da se v obravnavani zadevi v nasprotju z zadevo, v kateri je bila izdana zgoraj v točki 73 navedena sodba Komisija proti Svetu, na katero se sklicuje Italijanska republika, izpodbijana uredba ne nanaša na proizvodnjo in trženje kmetijskih proizvodov, temveč se 90-odstotno nanaša na nakupe kmetijskih proizvodov, ki se opravijo popolnoma neodvisno glede na instrumente SKP. Nasprotuje trditvi Italijanske republike, da je postala pomoč v hrani stalni cilj SKP, saj naj to ne bi bilo v skladu s pravili o razmejitvi pristojnosti med Skupnostjo in državami članicami. Poleg tega naj ne bi bilo mogoče upravičiti opredelitve ukrepa kot sestavnega dela SKP s trditvijo, da je ta opredelitev *de jure* posledica dodelitve ustreznih sredstev EKJS.

88 Zvezna republika Nemčija poudarja tudi, da Uredba št. 2535/95 v obravnavani zadevi ni upoštevna in da se ugotovitev Italijanske republike ne nanaša na zadnji del njene prve uvodne izjave. Uredba št. 1127/2007 pa naj ne bi mogla vplivati na razlago višjih pravnih norm. Nazadnje, Uredbe št. 3730/87 naj ne bi bilo mogoče razlagati tako, da že določa razširitev ukrepov v okviru programa prehrane.

89 Zvezna republika Nemčija v zvezi s trditvami Francoske republike glede prizadevanja za cilje SKP v izpodbijani uredbi poudarja, da cilj stabilizacije trga v skladu s sodno prakso Sodišča ustreza vzpostavitvi tržnega ravnotežja med ponudbo in povpraševanjem, tako da morajo zadevni ukrepi prispevati k delovanju skupnega trga, kar naj

ne bi veljalo za nakupe, ki jih predvideva izpodbijana uredba. Poleg tega naj bi se tudi najvišja cena, ki jo je mogoče zahtevati za dobavo hrane, izračunala zgolj glede na nastale stroške in naj se torej z njo ne bi sledilo cilju zagotavljanja primernih cen. Poleg tega naj ta cilj ne bi bil niti eksplicitno niti implicitno izražen v nobenem od aktov, ki sestavljajo pravno podlago izpodbijane uredbe.

- 90 Zvezna republika Nemčija nasprotuje tudi analizi, ki jo je opravila Francoska republika v zvezi z začasno nerazpoložljivostjo zalog, in trdi, da bi bilo treba že delež od 20 do 30% nakupov na trgu šteti za pomemben in da zato težave pri preskrbi trajajo že vsaj štiri leta.
- 91 Zvezna republika Nemčija meni, da se široka diskrecijska pravica Komisije, ki naj bi bila razvidna iz sodne prakse, na katero se sklicuje Republika Poljska, ne nanaša na razlage ciljev ukrepa in zato ne vpliva na obravnavano zadevo.
- 92 Glede merila začasne nerazpoložljivosti proizvodov Zvezna republika Nemčija meni, da obstaja povezava med to nerazpoložljivostjo in vrednostjo dodatnih nakupov, saj naj tak program ne bi mogel sloneti na naraščajočih nakupih v precej dolgem obdobju in predstavljati skoraj vse dobave v zadnjih dveh letih. Pri presoji te značilnosti naj bi bilo vsekakor treba upoštevati preteklost.

- <sup>93</sup> Zvezna republika Nemčija se sklicuje na Posebno poročilo Računskega sodišča Evropskih skupnosti št. 6/2009 z naslovom „Pomoč Evropske unije v hrani za ogrožene osebe: ocena ciljev, sredstev in uporabljenih metod“, v katerem je Računsko sodišče menilo, da je program pomoči v hrani kot socialni ukrep sicer politično zaželen, vendar naj ne bi bil v skladu z določbami SKP in njenim financiranjem. Računsko sodišče naj bi tudi izrazilo dvome glede prispevanja tega programa k urejanju trga.

### Presoja Splošnega sodišča

- <sup>94</sup> Najprej je treba pojasniti povezave med Uredbo o enotni SUT, Uredbo št. 3149/92 in izpodbijano uredbo.
- <sup>95</sup> Prvič, iz preambule izpodbijane uredbe je razvidno, da je bila sprejeta na podlagi Uredbe o enotni SUT in zlasti njenega člena 43(g) v povezavi s členom 4 te uredbe, saj se ta člena sklicujeta na to, da Komisija sprejme podrobna pravila za pripravo letnega načrta iz člena 27(1) Uredbe o enotni SUT, in na postopek, po katerem ravna.
- <sup>96</sup> Poleg tega je iz člena 1 izpodbijane uredbe razvidno, da se živila najbolj ogroženim osebam v Skupnosti na podlagi člena 27 Uredbe o enotni SUT razdelijo po letnem načrtu.

97 Drugič, v zvezi s povezavami med izpodbijano uredbo in Uredbo št. 3149/92 je treba poudariti, da si je Komisija z zadnjenavedeno uredbo določila nekaj pravil o izvajanju pooblastil, ki jih ima na podlagi Uredbe o enotni SUT.

98 Tako je morala Komisija, ko se je sprejemal letni načrt, upoštevati tudi Uredbo št. 3149/92. V zvezi s tem je treba opozoriti, da je v uvodni izjavi 1 izpodbijane uredbe navedeno:

„V skladu s členom 2 Uredbe [...] št. 3149/92 [...] mora Komisija sprejeti načrt razdeljevanja, financiran iz sredstev, ki so na voljo v proračunskem letu 2009. Za vsako državo članico, ki uporablja ukrep, mora ta načrt določati zlasti najvišja razpoložljiva finančna sredstva za izvedbo njenega dela načrta in količino posamezne vrste proizvoda, ki se vzame iz zalog intervencijskih agencij.“

99 Iz tega je razvidno, da je treba zakonitost izpodbijane uredbe presojati glede na Uredbo o enotni SUT, ki je njena pravna podlaga, in Uredbo št. 3149/92.

100 Če si določbe zadnjenavedenih uredb nasprotujejo, je treba spomniti, da v skladu z načelom spoštovanja hierarhije predpisov izvedbena uredba ne more razveljaviti pravil, ki jih vsebuje akt, ki ga uredba izvaja (glej sodbo Splošnega sodišča z dne 3. maja 2007 v zadevi Španija proti Komisiji, T-219/04, ZOdl., str. II-1323, točka 66 in navedena sodna praksa).

- 101 Vendar je treba opozoriti, da stranke v obravnavanem primeru ne trdijo, da med Uredbo o enotni SUT in Uredbo št. 3149/92 obstaja kakršno koli neskladje, temveč vsaka od njih zagovarja različno razlago člena 27 Uredbe o enotni SUT.
- 102 Izid te tožbe je torej odvisen od razlage člena 27 Uredbe o enotni SUT, ki ji je treba dati prednost.
- 103 V skladu z ustaljeno sodno prakso je določbo sekundarnega prava Unije, ki potrebuje razlago, po možnosti treba razlagati tako, da je skladna s pravili Pogodbe. Poleg tega je treba izvedbeno uredbo, če je mogoče, razlagati tako, da je skladna z določbami osnovne uredbe (sodbi Sodišča z dne 24. junija 1993 v zadevi Dr. Tretter, C-90/92, Recueil, str. I-3569, točka 11, in z dne 10. septembra 1996 v zadevi Komisija proti Nemčiji, C-61/94, Recueil, str. I-3989, točka 52).
- 104 Tako je treba Uredbo o enotni SUT razlagati v smeri njene skladnosti z upoštevnimi določbami Pogodbe v zvezi s SKP, v katero spada.
- 105 Glede tega je treba opozoriti, da je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča pri razlagi določbe prava Unije upoštevati ne le njeno besedilo, ampak tudi sobesedilo in cilje, ki jih uresničuje ureditev, katere del je (glej sodbo Sodišča z dne 7. junija 2005 v zadevi VEMW in drugi, C-17/03, ZOdl., str. I-4983, točka 41 in navedena sodna praksa).
- 106 Poleg tega, ker dobessedna in zgodovinska razlaga uredbe in še posebej ene od njenih določb, ne omogočata presoje njenega natančnega obsega, je treba zadevno ureditev razlagati v skladu z njenim namenom in splošno sistematiko (glej v tem smislu sodbo

Sodišča z dne 31. marca 1998 v združenih zadevah Francija in drugi proti Komisiji, C-68/94 in C-30/95, Recueil, str. I-1375, točka 168, in sodbo Splošnega sodišča z dne 25. marca 1999 v zadevi Gencor proti Komisiji, T-102/96, Recueil, str. II-753, točka 148).

<sup>107</sup> Zakonitost izpodbijane uredbe je treba preizkusiti ob upoštevanju teh načel.

– Edini tožbeni razlog: sprejetje izpodbijane uredbe domnevno v nasprotju z Uredbo o enotni SUT in zlasti njenim členom 27

<sup>108</sup> Kot je razvidno iz uvodne izjave 10 Uredbe o enotni SUT, so intervencijski nakupi instrument SKP za stabilizacijo kmetijskih trgov in zagotovitev primernega življenjskega standarda za kmetijsko skupnost. Javna intervencija je trenutno urejena z določbami iz poglavja I naslova I dela II Uredbe o enotni SUT. Eden od načinov prodaje tako ustvarjenih intervencijskih zalog je v skladu s členom 27 te uredbe njihovo razdeljevanje najbolj ogroženim osebam.

<sup>109</sup> V zvezi s tem je treba opozoriti na zgodovinski okvir, v katerega je umeščena ta določba.

<sup>110</sup> Ukrep razdeljevanja hrane najbolj ogroženim osebam v Skupnosti je bil uveden z Uredbo št. 3730/87. V tretji uvodni izjavi te uredbe je bilo med drugim navedeno, da „ima Skupnost prek svojih intervencijskih zalog različnih kmetijskih proizvodov

možnost, da bistveno prispeva k blaginji svojih najbolj ogroženih državljanov“, in da „je v interesu Skupnosti in v skladu s cilji [SKP], da se ta možnost izkoristi dolgotrajno, dokler se zaloge ne znižajo na običajno raven z uporabo primernih ukrepov“.

- 111 Zaradi več reform SKP so se intervencijske zaloge postopoma zmanjšale, obdobja, v katerih so te zaloge majhne ali neobstoječe, pa so postala pogostejša. Poleg tega je bila Uredba št. 3730/87 spremenjena z Uredbo št. 2535/95. Ta je uvedla možnost, da se v nekaterih okoliščinah nekateri proizvodi zbirajo na trgu.

- 112 V prvi uvodni izjavi Uredbe št. 2535/95 je navedeno:

„ker ureditve, ki jih določa Uredba [...] št. 3730/87 [...], temeljijo na razpoložljivosti javnih zalog, ki so rezultat odkupa s strani intervencijskih agencij [...]; ker lahko začasna nerazpoložljivost določenih osnovnih proizvodov med letom oteži izvajanje letnega načrta dobave hrane; ker se lahko ta ovira še poveča s sprejetjem ukrepov za učinkovitejši nadzor trgov in prilagoditev proizvodnje potrebam; ker se kot začasni ukrep v takih okoliščinah[,] in da ne bi ogrozili izvajanja programov dobave[,] zdi primerno zagotoviti možnost zbiranja zadevnih proizvodov na trgu Skupnosti, vendar pod pogoji, ki ne bodo ogrozili načel[a] dobave proizvodov iz intervencij [in prekoračili okvira sredstev, ki so za to predvidena v proračunu Skupnosti]“.

- 113 Določba iz uredb št. 3730/87 in št. 2535/95 je bila povzeta v členu 27 Uredbe o enotni SUT, v uvodni izjavi 18 te pa je navedeno, da ima „Skupnost [...] zaradi svojih intervencijskih zalog različnih kmetijskih proizvodov možnost, da bistveno prispeva k blaginji svojih najbolj ogroženih državljanov“, in pojasnjeno, da „[je v] interesu Skupnosti [...], da se ta možnost koristi dolgotrajno, dokler se z uvedbo ustreznih ukrepov zaloge ne znižajo na običajno raven“. Iz iste uvodne izjave izhaja, da je Uredba št. 3730/87 glede na te ugotovitve uvedla „socialni ukrep“ razdeljevanja hrane najbolj ogroženim osebam v Skupnosti in da ga je treba ohraniti in vključiti v Uredbo o enotni SUT.
- 114 Kot je bilo opozorjeno v točki 3 zgoraj, spada člen 27 Uredbe o enotni SUT v pododdelek IV, naslovljen „Prodaja iz intervencije“, oddelka II poglavja I naslova I dela II navedene uredbe. Ta člen z naslovom „Razdeljevanje najbolj ogroženim osebam v Skupnosti“ v odstavku 1 določa, da se po letnem načrtu dajo proizvodi iz intervencijskih zalog na voljo določenim imenovanim organizacijam. Odstavek 2(a) istega člena določa, da se proizvod lahko zbira na trgu Skupnosti, zlasti kadar „proizvoda začasno ni na razpolago v intervencijskih zalogah Skupnosti med izvajanjem letnega načrta iz odstavka 1 v obsegu, ki je potreben za izvajanje načrta v eni ali več državah članicah, in pod pogojem, da ostanejo stroški v okviru omejitev, predvidenih v ta namen v proračunu Skupnosti“.
- 115 Zato je treba to določbo razlagati tako, da določa ukrep za učinkovito izkoriščanje intervencijskih zalog.
- 116 Ugotoviti je treba, da ta spor spada v okvir uporabe ureditve, ki določa dve fazi. Glavna faza, faza javne intervencije na trgu, očitno sledi ciljem SKP, določenim



v členu 33(1) ES, in zlasti cilju stabilizacije trgov. Naslednja faza je faza prodaje tako ustvarjenih intervencijskih zalog, eden od načinov njenega izvajanja pa je razdeljevanje proizvodov najbolj ogroženim osebam. To razdeljevanje sledi socialnemu cilju, ki je lahko zgolj drugoten in nekako postranski glede na glavne cilje SKP ter se torej načeloma lahko izvaja zgolj v okviru omejitev presežnih zalog in ob upoštevanju tega, da je „v skladu s cilji [SKP], da se ta možnost izkoristi dolgotrajno, dokler se zaloge ne znižajo na običajno raven“.

<sup>117</sup> V zvezi z možnostjo dodatnih nakupov je iz prve uvodne izjave Uredbe št. 2535/95 razvidno, da je bil ta ukrep sprejet, „ker [je] lahko začasna nerazpoložljivost določenih osnovnih proizvodov med letom oteži[la] izvajanje letnega načrta dobave hrane“ in ker je bilo treba „kot začasni ukrep v takih okoliščinah[,] in da ne bi ogrozili izvajanja programov dobave[,] zagotoviti možnost zbiranja zadevnih proizvodov na trgu Skupnosti“. Toda v isti uvodni izjavi je navedeno, da je treba to storiti „pod pogoji, ki ne bodo ogrozili načel[a] dobave proizvodov iz intervencij [in prekoračili okvira sredstev, ki so za to predvidena v proračunu Skupnosti]“.

<sup>118</sup> Iz zgoraj navedenega je torej jasno razvidno, da ta ukrep temelji na obstoju intervencijskih zalog in letnem načrtu za njihovo razdeljevanje najbolj ogroženim osebam. Zato cilj letnega načrta in dodatnih nakupov, ki jih določa, ne more biti – kot trdi Komisija – zadovoljevanje potreb, ki jih izrazijo pri načrtu sodelujoče države članice, temveč razdeljevanje količin obstoječih intervencijskih zalog najbolj ogroženim osebam.

- 119 Člen 27(1) Uredbe o enotni SUT tako določa, da se dajo na voljo „proizvodi iz intervencijskih zalog“, čeprav je v skladu z njegovim odstavkom 2(a) proizvod mogoče zbirati na trgu, kadar „začasno ni na razpolago v intervencijskih zalogah [...] med izvajanjem letnega načrta“. Iz tega je razvidno, da je dodaten nakup takih proizvodov predviden kot izjema od pravila, da se proizvodi razdeljujejo iz intervencijskih zalog. Ta ukrep je torej treba kot izjemo razlagati ozko. Nikakor ga ni mogoče povzdigniti na raven pravila.
- 120 Obveznost ozke razlage pojma „začasno ni na razpolago [...] med izvajanjem letnega načrta“ je razvidna tudi iz dodatnega pojasnila v členu 27(2)(a) Uredbe o enotni SUT, da se proizvod lahko zbira na trgu le „v obsegu, ki je potreben za izvajanje [letnega] načrta [...], in pod pogojem, da ostanejo stroški v okviru omejitev, predvidenih v ta namen v proračunu Skupnosti“.
- 121 Iz te določbe je razvidno, da je zadevni proizvod mogoče kupovati na trgu le, kadar začasno ni na razpolago med izvajanjem letnega načrta. Določba predpostavlja tudi, da sta bila letni načrt in proračun za njegovo izvajanje sprejeta pred morebitnim zbiranjem.
- 122 Vsekakor je res, da mora biti Komisija – kot trdi sama – iz praktičnih razlogov v zvezi z izvajanjem in prav zato, da lahko sprejme načrt in proračun, predviden za njegovo izvajanje, ob sprejetju načrta seznanjena s količinami proizvodov, ki jih je treba dodatno nakupiti, ker niso na voljo v intervencijskih zalogah. To je namreč edini mogoč pristop, skladen z upoštevnimi določbami Uredbe št. 3149/92.

- 123 V skladu s členom 1 Uredbe št. 3149/92 udeležene države članice Komisijo najpozneje do 31. maja pred obdobjem izvajanja načrta obvestijo o svojih potrebah. V skladu s členom 2 iste uredbe Komisija pred 1. oktobrom istega leta sprejme letni načrt, ki določa zlasti „dotacijo, ki je [državam članicam] na razpolago za vsak proizvod za nakup na trgu Skupnosti, kadar zadevnega proizvoda začasno ni na voljo v zalogah v lasti intervencijskih agencij, ko se sprejme letni načrt“.
- 124 Teh določb pa nikakor ni mogoče razumeti tako, da Komisiji podeljujejo pristojnost, da določi načrt ne glede na količine obstoječih intervencijskih zalog in/ali ocenjenih intervencijskih zalog za zadevno leto. Čeprav mora tako pri določanju dotacij upoštevati količine, za katere zaprosijo države članice, količine proizvodov, za katere je bilo zaproseno in ki niso na voljo v intervencijskih zalogah, ter proizvode, za katere je bilo zaproseno, ki so bili dodeljeni in so bili dejansko uporabljeni v prejšnjem proračunskem letu (člen 2(3)(c), drugi odstavek, Uredbe št. 3149/92), pa ne more prekoračiti omejitev, določenih z višjo pravno normo, in sicer Uredbo o enotni SUT.
- 125 Prav ob sprejetju načrta ima namreč Komisija odgovornost, da prilagodi njegov obseg količinam intervencijskih zalog. Pri tem ima sicer diskrecijsko pravico, ki ji jo priznava člen 27(2) Uredbe o enotni SUT, toda iz tega razloga se ne sme spregledati izjemnosti te določbe. Ker je namreč intervencijske zaloge treba pojmovati kot trajno ustanovo, zgolj obseg katere se spreminja glede na tržna nihanja in javne intervencije, izraza „začasno ni na razpolago“ ni mogoče razlagati tako, da se nanaša na nekaj let ali mesecev, temveč ga je treba razlagati tako, da izraža izjemo od pravila, da se proizvodi razdeljujejo iz intervencijskih zalog. Velikost obsega dodatnih nakupov mora tako

v primerjavi s skupnimi količinami letnega načrta odražati izjemnost tega ukrepa, ki je namenjen zgolj ublažitvi pomanjkanja, ki bi se glede na stanje zalog morale pojaviti med izvajanjem načrta. Sicer bi bila izjema zamenjana za pravilo.

- 126 Ta ugotovitev ni v nasprotju z nobeno od določb Uredbe št. 3149/92. Poleg tega se sklada z besedilom prve uvodne izjave Uredbe št. 2535/95, s katero je bila uvedena možnost dodatnih nakupov in v kateri je navedeno, da je treba to možnost predvideti, da se ne bi ogrozilo sprejetje in izvajanje programov dobave.
- 127 Komisija je v obravnavanem primeru z izpodbijano uredbo za proračunsko leto 2009 določila letni načrt razdeljevanja živil najbolj ogroženim osebam, v okviru katerega je v Prilogi II določila dodelitev sredstev državam članicam za nakup proizvodov na trgu v skupnem znesku 431.420.891 EUR, kar je približno 89,98 % skupnega obsega načrta, ki je znašal 496 milijonov EUR (Priloga I, točka (a), k izpodbijani uredbi).
- 128 Ugotoviti je torej treba, da glavni cilj letnega načrta iz izpodbijane uredbe ni bila prodaja intervencijskih zalog, temveč zadovoljevanje potreb, ki jih izrazijo pri načrtu sodelujoče države članice.
- 129 Poleg tega je iz prilog k repliki razvidno, da je Komisija na podlagi izjave predsednika Komisije o povečanju proračuna, predvidenega za program razdeljevanja živil najbolj ogroženim osebam, za dve tretjini pozvala udeležene države, naj še enkrat proučijo potrebe, izražene za leto 2009, in jo obvestijo o njih do konca avgusta 2008, kar je po roku, predvidenem v členu 1(2) Uredbe št. 3149/92.

130 V teh okoliščinah ni mogoče šteti, da je letni načrt za leto 2009 skladen s členom 27 Uredbe o enotni SUT, kakor je bil razložen zgoraj.

131 Te ugotovitve ni mogoče omajati z nobeno od trditev Komisije, Kraljevine Španije, Francoske republike, Italijanske republike ali Republike Poljske.

132 Komisija, Kraljevina Španija, Francoska republika in Republika Poljska trdijo zlasti, da bi bila omejitev ali kratkoročna odprava načrta zaradi začasnega zmanjšanja količine ali nerazpoložljivosti nekaterih proizvodov v intervencijskih zalogah v nasprotju z njegovim namenom, saj naj bi to povzročilo, da bi pri tem načrtu prenehale sodelovati dobrodelne organizacije, ki so od tega načrta odvisne, in da bi se odpravila infrastruktura, povezana z instrumentom prodaje zalog v naslednjih letih, v katerih bi se te zaloge povečale. To naj bi bilo v nasprotju s cilji SKP in naj bi onemogočilo prispevanje programa k uresničitvi cilja zagotavljanja visoke ravni socialnega varstva.

133 Tej trditvi ni mogoče pritrditi. Prvič, opozoriti je treba, da v okviru te tožbe ni sporna uvedba letnega načrta za razdeljevanje hrane najbolj ogroženim osebam v Skupnosti. Toda v skladu s členom 27 Uredbe o enotni SUT je glavni cilj tega načrta razdeljevanje proizvodov iz intervencijskih zalog, in ne trajnost zadovoljevanja potreb dobrodelnih organizacij, udeleženih v programu. Drugič, iz spisa in iz zgoraj navedenega je razvidno, da načrt za proračunsko leto 2009, določen z izpodbijano uredbo, ni bil zgolj nepovezan s količinami intervencijskih zalog, temveč je tudi določal dodelitve sredstev za dodatne nakupe v okviru veliko večjega proračuna od proračunov za zadnja

tri leta. V teh okoliščinah ni mogoče šteti, da je bil cilj izpodbijane uredbe zagotavljati trajnost zadevnega programa.

- <sup>134</sup> Trditve Komisije, Francoske republike, Italijanske republike in Republike Poljske, po katerih člen 27 Uredbe o enotni SUT in izpodbijana uredba sledita različnim ciljem SKP, kakor so opredeljeni v členu 33(1) EŠ, tudi če so resnične, ne morejo omajati ugotovitve, da izpodbijana uredba, kot je razvidno iz zgoraj navedenega, krši člen 27 Uredbe o enotni SUT, katerega zakonitost v okviru tega postopka nikakor ni sporna.
- <sup>135</sup> V tem okviru sodna praksa, na katero se v zvezi z določitvijo primerne pravne podlage ukrepa glede na njegove cilje sklicujejo Komisija, Italijanska republika, Republika Poljska in Zvezna republika Nemčija, v obravnavanem primeru ni upoštevna. Ta zadeva se namreč ne nanaša na vprašanje izbire pravne podlage akta.
- <sup>136</sup> Končno, glede različnih odlomkov uvodnih izjav uredb, ki se nista upoštevali pri zgoraj opravljeni razlagi člena 27 Uredbe o enotni SUT, in sicer uredb št. 267/96 in št. 1127/2007 o spremembi Uredbe št. 3149/92, na kateri se sklicuje Italijanska republika, ker naj bi bilo iz njih razvidno, da je dodaten nakup odvisen zgolj od nerazpoložljivosti proizvoda v intervencijskih zalogah, katerih obseg naj bi upadal, je treba ugotoviti, da z njimi ni mogoče omajati razlage člena 27 Uredbe o enotni SUT, ki jo je uporabilo Splošno sodišče. Člena 27 Uredbe o enotni SUT namreč ni mogoče razlagati z določbami uredb nižjega ranga, sprejetih za njeno izvajanje.

137 Glede na navedeno je treba ugotoviti, da je bila izpodbijana uredba sprejeta v nasprotju s členom 27 Uredbe o enotni SUT.

– Posledice kršitve člena 27 Uredbe o enotni SUT

138 Če bi se tožbi ugodilo, Zvezna republika Nemčija ob podpori Kraljevine Švedske predlaga, naj Splošno sodišče uporabi pristojnost za to, da odloči, da se učinki ničnosti omejijo na člen 2 izpodbijane uredbe in Prilogo II k tej uredbi ter jih „odloži“, zato da ta razglasitev ničnosti ne bi vplivala na izvajanje načrta v korist dobrodelnih organizacij v letu 2009 ali – če bi Splošno sodišče odločalo po koncu proračunskega leta – *a posteriori*.

139 Enako je predlagala Komisija ob podpori Italijanske republike in Republike Poljske.

140 Prvič, ugotoviti je treba, da s tako formulacijo Zvezna republika Nemčija ob podpori Kraljevine Švedske dejansko predlaga razglasitev delne ničnosti izpodbijane uredbe, in sicer ničnosti njenega člena 2 in Priloge II k tej uredbi.

141 Spomniti je namreč treba, da se v obravnavanem primeru ne dvomi o zakonitosti mehanizma dodeljevanja sredstev v korist najbolj ogroženih oseb, temveč se graja to, da načrt za leto 2009, določen z izpodbijano uredbo, temelji predvsem na dodatnih

nakupih proizvodov na trgu. Glede na ugotovitev iz točke 137 zgoraj je zato treba razglasiti za nične zgolj določbe, s katerimi so predvidene dodelitve sredstev za take nakupe, in sicer člen 2 izpodbijane uredbe in Prilogo II k tej uredbi.

- <sup>142</sup> Drugič, pojasniti je treba, da se izpodbijana uredba razglša za delno nično, ko so bila vsa dodeljena sredstva načeloma že izplačana. V teh okoliščinah – in zato, da retroaktivni učinki razglasitve ničnosti ne bi povzročili obveznosti vračila za države članice, ki so izkoristile te dodelitve sredstev – je treba uporabiti pooblastila Splošnega sodišča za to, da opredeli učinke akta, ki je bil razglašen za ničen, ki jih je treba šteti za dokončne.
- <sup>143</sup> V posebnih okoliščinah obravnavanega primera je torej treba člen 2 izpodbijane uredbe in Prilogo II k tej uredbi razglasiti za nična ter odločiti, da ta razglasitev delne ničnosti ne vpliva na veljavnost že opravljenih dodelitev sredstev.

## **Stroški**

- <sup>144</sup> Na podlagi člena 87(2) Poslovnika se stranki, ki s svojimi predlogi ni uspela, naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker Komisija ni uspela, se ji v skladu s predlogi Zvezne republike Nemčije naloži, da poleg lastnih stroškov nosi tudi njene stroške.



<sup>145</sup> V skladu s členom 87(4) Poslovnika države članice, ki se kot intervenientke udeležijo postopka, nosijo svoje stroške. Kraljevina Španija, Francoska republika, Italijanska republika, Republika Poljska in Kraljevina Švedska torej nosijo svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (peti senat)

razsodilo:

- 1. Člen 2 Uredbe Komisije (ES) št. 983/2008 z dne 3. oktobra 2008 o sprejetju načrta za dodeljevanje sredstev državam članicam za dobavo hrane iz intervencijskih zalog najbolj ogroženim osebam v Skupnosti za proračunsko leto 2009 in Priloga II k tej uredbi se razglasita za nična.**
- 2. Razglasitev ničnosti člena 2 Uredbe št. 983/2008 in Priloge II k tej uredbi ne vpliva na veljavnost že opravljenih dodelitev sredstev.**
- 3. Evropski komisiji se naloži plačilo njenih stroškov in stroškov, ki jih je pri-  
glasila Zvezna republika Nemčija.**

**4. Kraljevina Španija, Francoska republika, Italijanska republika, Republika Poljska in Kraljevina Švedska nosijo svoje stroške.**

Prek

Soldevila Fragoso

Frimodt Nielsen

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 13. aprila 2011.

Podpisi